

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان – parThierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۰ جولای ۲۰۱۴

« زیر چشمان ما » - « Sous nos yeux »

گسترش جنگ گاز در شام

Extension de la guerre du gaz au Levant

پس از سه سال جنگ علیه سوریه، « غربی ها » بر آن شدند تا حمله خود را به عراق گسترش دهند، و سپس فراتر از آن آتش جنگ را به فلسطین نیز منتقل کردند. باید دانست که پشت ظاهر سیاست های متضاد بین مدافعان مذهبی و مدافعان مدنی، بی گمان منافع مهم اقتصادی شاخص اصلی برای روشن ساختن این ستراتیژی می باشد. در شام، گروه های متعدد بارها جبهه خودشان را تغییر دادند، ولی ذخائر گاز بی حرکت سر جای خود باقی مانده است.

شبکه ولتر | دمشق (سوریه)

هر جنگی که توسط یک اتحادیه راه اندازی می شود، طبیعی است که اهداف متعددی داشته و به شکلی باشد که منافع خاص هر یک از اعضای اتحادیه را تأمین کند.

از این دیدگاه، جنگ هائی که در حال حاضر فلسطین، سوریه و عراق را زیر ضرب گرفته از سوی یک اتحادیه متشکل به رهبری ایالات متحده علیه ملت هائی صورت می گیرد که در مقابل طرح ترسیم مجدد خاورمیانه یعنی طرح « خاور میانه بزرگ » (Greater Middle East) و تغییر بازار جهانی انرژی مقاومت می کنند.

در مورد این نکته آخری، دو موضوع می تواند تحت تأثیر قرار گیرد: خطوط لوله های انتقال گاز یا نفت و بهره برداری از ذخائر جدید (۱).

جنگ برای تسلط بر خطوط لوله های انتقال گاز (گاز یا نفت) در عراق

از آغاز جنگ علیه سوریه، ناتو تلاش می کند تا خط تهران- دمشق (NIORDC, INPC) را قطع کند و عبور گاز قطر (اکسون موبیل Exxon- Mobil) و گاز عربستان سعودی (آرامکو Aramco) را از سواحل سوریه امکان پذیر سازد (۲).

گام تعیین کننده با حمله امارات اسلامی به عراق برداشته شد و در نتیجه عراق در راستای طول کشور بریده شد و در عین حال از یک سو ایران و سوی دیگر سوریه را از لبنان و فلسطین جدا ساخت (۳).

این هدف آشکار تعیین می کند که چه کسی گاز خود را به اروپا خواهد فروخت، و بر اساس حجم ذخیره، به چه قیمتی خواهد فروخت. باید دانست که سه صادر کننده اصلی گاز (روسیه، قطر و ایران) خواهی نخواهی به این جنگ مرتبط هستند.

جنگ برای فتح گاز سوریه

ناتو یک هدف دیگر را نیز در نظر گرفته و آن هم کنترل ذخائر گاز شام و سپس بهره برداری از آن است. اگر از ده ها سال پیش همه می دانستند که در جنوب مدیترانه ذخائر گازی در مرزهای آبی مصر، اسرائیل، فلسطین، لبنان، سوریه، ترکیه و قبرس وجود دارد، ولی از سال ۲۰۰۳ تنها «غربی ها» بودند که دقیقاً می دانستند که این ذخائر در کجا واقع شده و چگونه زیر قاره گسترده شده است.

به گونه ای که پروفیسور عماد فوزی شعبی (۴) توضیح داده است، در آن دوران یک شرکت از ناروی، Ansis، به شکل قانونی با همکاری شرکت ملی نفت به پژوهش های زمین شناسانه در سوریه پرداخت. Ansis در عین حال با یک شرکت ناروئی دیگر به نام ساژکس Sagex این پژوهش ها را پی گیری کرد. هر دو شرکت با خرید یکی از مقامات سرویس های مخفی، به شکل سری به پژوهش های سه بعدی پرداختند و در نتیجه ذخائر عظیمی در سوریه کشف کردند که حتی از ذخائر قطر نیز مهم تر است.

سپس، Ansis توسط Veritas SSGT یک شرکت فرانسوی- امریکائی که مرکز آن در لندن واقع شده باز خرید می شود. داده ها فوراً در اختیار دولت فرانسه، ایالات متحده، بریتانیا و اسرائیل قرار می گیرد، و به زودی این کشورها در تبابی با یک دیگر طرح مشترک خود را برای تخریب سوریه و چپاول ذخائر گاز این کشور تدارک می بینند.

پس از این که ایالات متحده در سال ۲۰۱۰ مسؤولیت مستعمره سازی سوریه را به عهده فرانسه و انگلستان سپرد، این دو کشور اتحادیه ای به نام «دوستان سوریه» را تشکیل دادند. اتحادیه «دوستان سوریه» یک «گروه کار در مورد بازسازی اقتصادی و توسعه» را فراخواند و طی می ۲۰۱۲ در امارات متحده عربی به ریاست المان گردهمائی آنها برگزار شد (۵). حدود شصت کشور کیک خامه ای را که هنوز به دست نیاورده بودند، بین یکدیگر تقسیم کردند. البته اغلب شرکت کنندگان از کشفیات Ansis و Sagex بی اطلاع بودند. اسامه ال- قدی Ossama al-Kadi شورای ملی سوریه را در این گروه نمایندگی می کرد، او مسؤول قدیمی بریتیش گاز British Gas بود که ستراتیژی های نظامی را در بازار انرژی به کار می بست.

تنها طی تابستان سال ۲۰۱۳ بود که دولت سوریه از کشفیات Ansis و Sagex مطلع گردید، و پی برد که چگونه واشینگتن به ایجاد چنین اتحادیه ای نائل آمده و برای تخریب سوریه کمر بسته است. در نتیجه، رئیس جمهور بشار اسد برای بهره برداری های آینده با شرکت های روسی قراردادهائی را به امضاء رساند.

گاز در اسرائیل، در فلسطین و لبنان

بریتیش گاز به سهم خود ذخائر فلسطین را بررسی می کرد، ولی اسرائیل با این پژوهش ها مخالف بود زیرا می ترسید که مبادا درآمد آن به خرید اسلحه اختصاص پیدا کند.

در جولای ۲۰۰۷، فرستاده ویژه «چهارتائی ها» (سازمان ملل متحد، اتحادیه اروپا، روسیه، ایالات متحده)، تونی بلر برای بهره برداری از ذخائر دریائی-۱ و ذخائر دریائی-۲ در غزه طی گفت و گو با فلسطینی ها و اسرائیلی ها به توافق رسید. نخست وزیر فلسطینی سلام فیاض پذیرفت که بریتیش گاز British Gas درآمدهای متعلق به فلسطین را در

حساب بانکی زیر کنترل لندن و واشینگتن بپردازد و این پول برای توسعه اقتصادی مورد استفاده فلسطینی ها قرارگیرد.

در آن دوران، فرمانده قدیمی ستاد فرماندهی ارتش اسرائیل، جنرال موشه یالون Moshe Ya'alon در سایت مرکز روابط عمومی و دولتی اورشلیم Jerusalem Center for Public Affairs (مرکز تحقیقات مستقل در اورشلیم است که به طور کلی به امور سیاست خارجی اسرائیل بر اساس حقوق بین الملل در متن منازعات اسرائیل و عرب می پردازد، و سال ۱۹۷۶ بنیانگذاری شده است) مقاله جنرال برانگیزی منتشر کرد و نوشت که این قرارداد مسأله را حل نمی کند، زیرا در نهایت امر حماس تا زمانی که در غزه صاحب قدرت باشد، بخشی از این سبب پول را دریافت می کند. موشه یا الون در همین مقاله نتیجه می گیرد که تنها راه جلوگیری از تأمین مالی «مقاومت»، پیاده کردن «طرح عملیات نظامی گسترده برای ریشه کن کردن حماس از غزه است» (۶).

در اکتوبر ۲۰۱۰، با کشف تازه توسط نوبل انرژی Noble Energy موضوع پیچیده تر شد، و یک مگا مخزن گاز تازه در منطقه فرامرزی، در مرزهای آبی اسرائیل و لبنان به اکتشافات بریتیش گاز در سال ۲۰۰۱ افزوده شد (۷). لبنان به تحریک حزب الله فوراً با مراجعه به سازمان ملل متحد خواهان به رسمیت شناسی حقوق بهره برداری شد. ولی اسرائیل بی آن که به اعتراضات لبنان توجهی نشان دهد، بهره برداری از این منبع مشترک را آغاز کرد.

جنگ برای گاز فلسطین

حمله کنونی اسرائیل به غزه برای دستیابی به چند هدف مختلف صورت گرفته است. ابتداء مוסاد خیر ربودن سه جوان اسرائیلی را به شکلی سازماندهی کرد که بتواند مانع پارلمان اسرائیل برای تصویب قانون منع آزاد سازی «تروریست ها» شود (۸). سپس، وزیر دفاع، جنرال موشه یالون با به کار بستن تحلیل پیشین خود در سال ۲۰۰۷، از این بهانه برای حمله به حماس استفاده کرد (۹).

رئیس جمهور جدید مصر، جنرال عبدالفتاح سیسی، تونی بلر را برای مشاورت خود برگزیده، بی آن که از مأموریت خود به عنوان نماینده «چهارتائی ها» استعفا داده باشد (۱۰). در نتیجه، با پی گیری دفاع از منافع بریتیش گاز، او «طرح صلح» خود را پیشنهاد کرد که فلسطینی ها آن را کاملاً مردود دانستند ولی از سوی دیگر مورد استقبال اسرائیلی ها قرار گرفت. این شگرد سیاسی به روشنی هدفش این بود که وضعیت مناسبی برای ارتش اسرائیل فراهم سازد تا در حملاتش به اهدافی که تعیین کرده بود برسد یعنی «ریشه کردن حماس در غزه». البته این موضوع که کارمزد تونی بلر را نه مصر بلکه امارات متحده عربی پرداخت کرده است، باید معنی دار باشد.

مثل همیشه، ایران و سوریه از مقاومت فلسطین پشتیبانی کردند (جهاد اسلامی و حماس). بر این اساس، آنها نیز به تل آویو نشان دادند که می توانند به همان اندازه که آنها را به شکل نیابتی توسط امارات اسلامی و بارزانی ها در عراق تهدید می کند، اسرائیل را در فلسطین به مخاطره بیندازند.

تحلیل رویدادها تنها از دیدگاه انرژی قابل درک خواهد بود. زیرا از دیدگاه سیاسی به نفع اسرائیل نیست که حماس را از بین ببرد، چرا که خود اسرائیل بود که حماس را برای مقابله با سازمان فتح ایجاد کرد، که حماس رقیب سازمان فتح باشد.

به نفع سوریه نیز نیست که به مقاومت حماس کمک کند، زیرا به اتحادیه ناتو پیوسته بود و جهاد طلبان را برای جنگ و تخریب به سوریه می فرستاد. دوران «بهار عرب» که می بایستی اخوان المسلمین (که حماس شاخه فلسطینی آن است) را در تمام کشورهای عرب به قدرت می رساند، پایان یافته است. به طور مشخص محرک دائمی امپریالیسم انگلوساکسون همواره بلندپروازی های اقتصادی است که با حقیر شماردن سیاست های محلی تحمیل می کند. شکافی که

به شکل دراز مدت جهان عرب را متأثر ساخته، بین مذهب و مدنیت نیست، بلکه شکاف بین جنبش مقاومت و همکاران امیر یالیم است.

منبع
الوطن

Source

[Al-Watan \(Syrie\)](#)

"border="0" height="32" width="32" <"border="0" height="32" width="32" <

[1] « [La guerre en Syrie : une guerre pour l'énergie? », par Alexandre Latsa ,RIA Novosti/Réseau Voltaire ١٨ ,septembre 2013.

«جنگ در سوریه : جنگ برای انرژی». نوشته الکساندر لاستا

<http://www.voltairenet.org/article180296.html>

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/469>

[2] « [Jihadisme et industrie pétrolière », par Thierry Meyssan ,Al-Watan/Réseau Voltaire ٢٣ , juin 2014.

«جهاد طلبی و صنایع نفتی» نوشته تی پری میسان.

<http://www.voltairenet.org/article184370.html>

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/592>

[3] [L'objectif n'est pas nouveau, voir » : Syrie : l'Otan vise le gazoduc » ; « Syrie : la course à l'or noir », par Manlio Dinucci, Traduction Marie-Ange Patrizio ,Il Manifesto/Réseau Voltaire ١٠ ,octobre 2012 et 2 avril 2013.

[4] [Syrie : 10 ans de résistance ,une émission en six épisodes conçue et produite par Thierry Meyssan, Télévision satellitaire syrienne, juin 2014. La version disponible sur le net est accessible au public francophone. Elle est presque entièrement en français ou sous-titrée en français à l'exception des interventions du général Wesley Clark, d'Alfredo Jalife et du général Leonid Ivashov. Par ailleurs, le professeur Shueibi avait déjà donné un aperçu de la question avant d'être informé des découvertes d'Ansis et de la Sagex » : La Syrie, centre de la guerre du gaz au Proche-Orient », par Imad Fawzi Shueibi ,Réseau Voltaire ٨ ,mai 2012.

[5] « [Les « Amis de la Syrie » se partagent l'économie syrienne avant de l'avoir conquise », par German Foreign Policy ,Horizons et débats/Réseau Voltaire ١٤ ,juin 2012,

[6] « [Does the Prospective Purchase of British Gas from Gaza Threaten Israel's National Security? », par le Lt.-Gen. (ret.) Moshe Yaalon, Jerusalem Center for Public Affairs, 19 octobre 2007 » .Ya'alon : British Gas natural gas deal in Gaza will finance terror », par Avi Bar-Eli, Haaretz.

[7] « [Le bassin du Levant et Israël - une nouvelle donne géopolitique? », par F. William Engdahl ,Réseau Voltaire ٢٩ ,mai 2012.

[8] « [Le chef du Mossad avait prédit l'enlèvement de trois jeunes Israéliens », par Gerhard Wisniewski, Traduction Hélène, Réseau Voltaire, 8 juillet 2014.

رئیس موساد ربودن سه جوان را پیشبینی کرده بود. نوشته ژرار ویسنوسکی

<http://www.voltairenet.org/article184675.html>

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/606>

] ٩ » [IDF's Gaza assault is to control Palestinian gas, avert Israeli energy crisis ,« par Nafeez Ahmad ,*The Guardian* ٩ ,juillet 2014 » .Gaza : le gaz dans le viseur ,« par Manlio Dinucci, Traduction Marie-Ange Patrizio ,*Il Manifesto/Réseau Voltaire* ١٧ ,juillet 2014.

] ١٠ » [Le président al-Sissi choisit Tony Blair comme conseiller économique ,« *Réseau Voltaire* ٣ ,juillet 2014.